6de Jaargang. Curaçao den 19n October 1889 N° 303.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

MULTATULI.

(*Vervolg.*)

De *Max Havelaar* had Multatuli uitgeput. Zijn geheele ziel had hij in hem neergelegd en zijn verwachtingen van wat dat boek in Nederland zou uitwerken, konden niet hooger gespannen zijn. De ontvangst echter van dat boek door het volk, voor 't welk het bestemd was, bracht hem een bittere teleurstelling, die zijn geschokt zenuwgestel op het hevigst aangreep.

Hij had verwacht, dat de verschijning van dit werk alleen voldoende zou zijn om geheel het nederlandsche volk als één man te doen opstaan, ten einde recht te doen èn aan den armen Javaan, die „vertrapt" werd, èn vooral aan Multatuli zelven, door hem, zelfs zonder medewerking der Regeering, te verheffen hoog boven zijn superieuren, die hem miskend hadden. Doch wat gebeurde? Toen de eerste "rilling" voorbij was, bleef het koele verstand van het later door den schrijver „met diepe minachting verachte publiek" kalm bij de kreten over „mishandeling van den Javaan" en gewerd Multatuli niet veel meer dan de lof, dat hij een buitengewonen en bijzonder fraaien stijl schreef. Dat was voor hem de pijnlijkste der ontgoochelingen, die hij heel zijn leven te doorstaan had; een ontgoocheling, die in plaats van hem van zijn ijdelen waan te genezen, dien integendeel nog heviger prikkelde. Van nu af begon hij meer bepaald in elke zaak, die hij opnam en niet gunstig afliep — en wat is hem in zijn verder leven nog meegevallen? — een onrecht te zien, dat hem werd aangedaan. Het dacht hem „ dat er een formeel plan bestond, om hem te grieven;" dat ieder hem vervolgde; dat de postadministratie zelfs zijn brieven oplichtte.....

Zijn onrust dreef hen naar Nederland. Daar moest hij werken aan zijn zaak. Het volk in Nederland had geen recht willen doen in de "Havelaars-zaak", nu zou het zijn vreeselijken toorn ondervinden! Den bliksems zijner wraak zou het niet ontkomen! Wat was dat nederlandsche volk "lamlendig" in zijn schatting. Hoeveel behoefte had het aan een man, die het opwakkerde uit zijn droomen, die het voorlichtte, het hervormde. Die man zou hij, Multatuli, zijn. Zijn *genie*, hij gevoelde het, was daarvoor aangewezen. Een grootsche taak wachtte hem. Alles wat vóór hem op wetenschappelijk, maatschappelijk en godsdienstig gebied was opgebouwd, moest omvergeworpen en een nieuwe wereldorde daarvoor in de plaats gesteld worden. Dat zou hij tot stand brengen.

In ons vorig artikel hebben wij er reeds op gewezen, hoe betrekkelijk bekrompen de wetenschappelijke opleiding van Multatuli was geweest. "Op rijperen leeftijd had hij van geen enkele wetenschap een ernstige studie gemaakt; een geregelden cursus in welk vak ook had hij nooit bijgewoond; met de resultaten en methoden der natuurwetenschap was hij volstrekt onbekend; boeken bezat hij niet en werden niet door hem geraadpleegd; omtrent personen en maatschappelijke toestanden, waaronder hij verkeerde, was hij van een bijna naïeve onwetendheid; van de grootste geleerden en baanbrekers waren ternauwernood de namen tot hem doorgedrongen" — en deze man ging zich den mantel der wijsbegeerte omhangen; alle wetenschappen hervormen; een nieuwe wereldorde scheppen. Een begin hiermede maakte hij op den zolder der *Librairie française et italienne* van d'Ablaing op het Damrak te Amsterdam, waar hij zijn eerste hervormingslessen op papier bracht, die hij *Ideeën* noemde.

Multatuli heeft zelf ergens van zijn brein gezegd, dat het in oogenblikken van hartstochtelijkheid iets had van een dampkring vol dreigende onweerswolken. Die oogenblikken van hartstochtelijkheid zijn van nu af veelvuldig voorgekomen en die onweerswolken, duizendmaal over Nederland losgebarsten, hebben menigeen dood en vernieling gebracht.

Hoe is Douwes Dekker hier veranderd! „Wanneer men, zegt Van Hoogstraten, na de lezing van *Max Havelaar* de *Ideeën* ter hand neemt, dan kan men nauwelijks gelooven, dat er zulk een vaart mogelijk is in het verlagen van den geest. Voor 't aandoenlijke, treffende, diepgevoelde, waarvan het eerste werk overvloeit, is in het tweede iets hards, terugstootends, onmenschelijks. Wie zóó schrijft zou met sarrenden blik het bloed van zijn natuurgenooten kunnen zien vergieten, zoo dat bloed maar een zoenoffer bleek aan zijn trots. De „koninklijke" humor is verdwenen voor een wild-sarkastischen hoonlach."

In de *Ideeën* worden door Multatuli, met versmading van elke bewijsvoering, paradoxen en vermetele stellingen opgezet, die nauwelijks de aandacht verdienen; wordt alles wat het onbedorven gemoed heilig is bij voorkeur gekozen tot voorwerp van bijtenden spot; wordt zelfs den geheiligden persoon van den Godmensch beleedigd op een wijze, die den christen het bloed naar het aangezicht doet stijgen; wordt met blijkbaar genoegen vertoefd bij alles, wat de laagste en dierlijkste driften op kan wekken. Hoeveel lezers, hoeveel jeugdigen lezers vooral hebben de *Ideeën* van Multatuli beroofd van het edelste, wat zij bezaten: van hun geloof in God, van hun eerbied voor het heilige en eerwaardige in godsdienst en maatschappij, van de onschuld hunner ziel!

"En bij dien man — het valt hard de waarheid te moeten erkennen — bij dien ongelukkigen maar grootendeels door eigene schuld ongelukkigen, dwaas, met zijn ziek zenuwstelsel en door en door kranke hersenen, hebben duizenden van het thans levend geslacht hun wijsheid (!) hun levensphilosophie (!!) opgedaan. Zijn uitspraken kunnen wij als zooveel orakelspreuken van het genie vernemen uit den mond van jongelingen, van aankomende onderwijzers, studenten en anderen, die in hem gelooven als den Meester en die door hem hun geloof en onschuld verloren hebben."

Een goede daad is door den arbeid der mannen, die in ons vorig artikel noemde, op letterkundig gebied gedaan. Wij zijn geheel omtrent Multatuli ingelicht en mogen met Dr. Jan Ten Brink zeggen: wij hebben voor het eerst omtrent hem "*de waarheid*" vernemen. Een goede daad vooral heeft Dr. Swart verricht voor de jongelingschap. Door zijn studie heeft hij zeker bereikt, wat hij wenschte: hij heeft medegewerkt, "om te voorkomen, dat veel voor indrukken vatbare gemoederen, welke heden ten dage rondloopen met onvoldane behoeften aan eenig ideaal, dat ideaal gaan zoeken waar het niet te vinden is."

Mogen velen dit ter harte nemen

KARDINAAL MANNING EN DE WERKSTAKING TE LONDEN.

Naar aanleiding der bemoeiingen van Z. Emin. kardinaal Manning tot het doen beëindigen van de groote werkstaking — bemoeiingen, welke, gelijk wij hierachter mededeelen, tot het gewenschte resultaat hebben geleid — schreef vóór enkele dagen de *Daily Chronicle*:

"Ons beroep op den lord-mayor, om als scheidsrechter tusschen de twistenden op te treden, was, tot ons genoegen, niet het kloppen aan een doovenmansdeur, en wij vernemen heden-ochtend tevens dat de (anglikaansche) bisschop van Londen teruggekeerd van een vacantiereisje, om mede te onderhandelen over een minnelijke schikking. Het blijft echter jammer, dat de bisschop heenging, om zich te amuseeren, op een oogenblik toen Londens handel werd verlamd door een werkstaking, die den hongerwolf vóór de deuren van 40,000 woningen in het Oost-Einde gebracht heeft. Wij kunnen ook niet nalaten, ons leedwezen erover te kennen te geven, dat de anglikaansche aartsbisschop van Kantelberg

FEUILLETON.

Pa camina diferente.

Predikatie di dia domingo tramerdia a caba n'e misa bieuw di gimnasio (escuela latina). Acordenan melodioso dje ultimo canto a kedá ta resoná ainda den oido dje multitud di hende koe poco poco tabata bai saliendo di templo.

Coe excepción dje gimnasiastonan (estudiantenan) koe, segun un costumbre antigua tabatin obligación di asisti n'e ejercicio dj' atardi, e concurrencia tabata consisti na su mayor parti di obreronan i di hende di pueblo; pasobra e ejercicio religioso ayi tabata haci na un ora koe no tabata na convenencia di hendenan ricoe i di aristócratanan.

Texto dje predikatie lo tabata hustamente di grandi utilidad pa nan koe tabata favorecé coe alta posición ó biennan mundano, pa motiboe k'é tabata trata particularmente riba e advertencia koe nos dibino Redentor a haci n'e ricoe i poderoso, es tá, koe ta más facil pa un kameel di pasá den wowo di un anguwa koe pa un ricoe di drentá den reino di cieloe.

P'esai e orador a piatá especialmente e peligronan koe ta rondoná riqueza, i también el no a loebida di condená e ambición desenfrenada koe ta arrastra nos na cosnan material. Un orador célebre ó tabata, i su auditorio tabata awé mas satisfechoe koe nunca, manera nos sa ta semper, ora koe nos ta soponé koe un predikatie ta mas zapatoe di nos bon próhimo koe di nos mes.

Desgraciadamente fruto, utilidad koe cada hende ta sacá di un predikatie no ta semper di acuerdo k'e idea, e intencion ó mira dje orador.

Fó dje gran multitud di hende koe tabata désocupando e templo, un muhé a kitá i el a bin keda para cerca un pilar, net manera el tabata sperá un hende. Su bisti simple i pober tabata un prueba k'é no tabata pertenecé n'e clase di nan koe dobla bao di peso di nan riqueza, ta topá coe tantisima dificultadnan riba un camina di mansion divina. Su fisionomía scherpi i flaca tabata un testimonio incontestable di toer sorto di privación: su lipnan delegá tabata duroe primi un riba otro i su wowonan color di cenisji tabatin un mirada penetrante. Hinter su curpa também tabata falta e regularidad di forma: su mannan koe tabatin su boeki di misa tené, tabata extraordinariamente grandi i duroe, pa un muhé di un constitución asina delegá. Ainda su imaginación tabata yená dje predikatie k'el a caba di tendé, pasobra mientras koe medio disgusta el a halá cara mira cieloe — tabata un dia frio di zomer-é di poco poco, koe á lo menos ta mui hustoe koe camina di cieloe ta dificil pa ricoenan, ya koe pobernan tin di sufri tanta miseria i privacion i koe toer cos ta asina amarga pa nan:" ni un poco devoción bo no por tin sin cansancio grandi: bo tin di camna un distancia respetable pa bini te na misa i ademas dj' esai e mal weer ta danja toer bo bisti di dia domingo. Ma den toer esai, ta na oenda e mucha a keda?" E studentnan a coeminsa ta bin sali na grupo fó di misa. Un di nan un muchá homber di 15 anja mas ó menos, di constitución robusta, ma bleek di cara, a camná yegá cerca e muhé i silenciosamente el a buig coemindelé. Su companjero koe tabata su tras, tabata más hoben, ma mas delicado, coe un hermoso cabei blond, i na su bisti i na su manera bo por a mira claramente k'é tabata jioe di tata i mama poderoso. Coe cabez el a yamá su companjero adios, ma apenas su amigoe a contestá e saludo.

Na momentoe koe casi nan toer tres tabata bai sali fo di templo, un wagen coe cuater cabai a coeri di golpi bin pará asina pega coe porta, k'e muhé sustá mester a halá un bandá i el a halá su jioe también atras.

—"Mira kiko ta pasá, bon Dios!" e muhé di yen di mal contentoe i el a bolbé bai pará cerca e pilar; "bo ta coeri peligro di perdé bo bida pa nan bolbé nan cas fó di templo di Senjor coe toer pompa i luho," E student coe cabei blond no á comprendé verdaderamente e palabranan dje muhé, ma el a camná yegá cerca e cochero, i rabiá el a gritéle," bo mester coeri coe mas prudencia! I ademas dj' esai ta pakiko b'a bini k'e wagen aki?" el a puntrá e criá k'a habri porta p' é drentá.

—"Nos mester a bai buscá su ilustrisima Senjora princesa na estacion! Ta p'esai koe Senjor conde a mandá es aki," e criá a doena pa respondi;

het aan den kardinaal-aartsbisschop van Westminster Mgr. Manning heeft overgelaten, te toonen dat het den hoogsten waardigheidsbekleeders der christelijke Kerk niet ontbreekt aan sympathie voor den arbeidenden stand in zijn strijd om het bestaan. Als er een hertog trouwt, of wanneer aan het Hof een officieel feest gevierd wordt, dan zijn de anglikaansche prelaten altoos vooraan, in de eerste rij. Waarom verbergen zij zich, nu een crisis als de tegenwoordige de arme tobbers van het Oost-Einde martelt."

En de *Pall Mall Gazette* schreef:

"De buitenlandsche bladen verwarren thans gedurig kardinaal Manning met den aartsbisschop van Kantelberg of noemen hem zelfs aartsbisschop van Londen. Die vergissing is licht te vergeven, want gisteren nog nam de *grand old Cardinal* weder moedig de plaats in, welke door de officieele hiërarchie was ledig gelaten. Wij weten niet, of zijn tijdige tusschenkomst in het geschil tusschen de dokbesturen en hun arbeiders de werkstaking terstond zal doen eindigen, maar wij verwachten dit wel, want kardinaal Manning neemt maar zelden een zaak in handen, of men bespeurt de sporen van zijn tact en edelmoedigen ijver. Hoe de afloop ook zijn moge, zijn moedige poging, om de geweldige crisis te doen bedaren, zal ongetwijfeld de hoogachting en liefde vermeerderen, die hij reeds gewonnen had in de harten en hoofden van het londensche volk.

"Het doet ons genoegen, dat de *Daily Cronicle* zonder omwegen de afwezigheid der anglikaansche prelaten afkeurt, nu het Oost-Einde der hoofdstad in de stuiptrekkingen ligt van een werkstaking van vroeger onbekende afmetingen. Het blad geeft zijn leedwezen te kennen, maar zijn verwondering niet. Wij zijn er zoo aan gewoon geraakt, dat de aartsbisschop van Westminster Kardinaal Manning de eerste en de voorste is in alle aangelegenheden van socialen vooruitgang, dat, hoe ook door hen, die 't weten, moge beslist worden in quaestiën van titulairen voorrang, wanneer er historische of andere solemneele optochten georganiseerd worden, iedereen instinctmatig en zonder spreken *le premier pas* geeft aan Zijne Eminentie den kardinaal. Zijn *established brother*, zijn staatskerkelijke ambtsbroeder in Lambeth, moge den officieelen voorrang bekleeden, het is de *non-established Arch-bishop*, die niet-staatskerkelijke aartsbisschop, die steeds de eerste plaats bekleedt in de hoogachting der Engelsche natie."

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikking dd 28 September jl. No. 589 is bepaald:

1°. dat het merk van goedkeuring, te bezigen bij den ijk en den herijk in deze kolonie, gedurende het jaar 1890, zal zijn de letter P;

2°. dat in het jaar 1890 herijk zal plaats hebben van maten, gewichten en weegwerktuigen.

Bij gouvernements beschikking dd 8 October dj. No. 609, zijn de bestaande quarantaine-maatregelen voor schepen komende van *Pto. Cabello*, opgeheven.

Bij Gouvernements beschikking dd 10 dezer maand No. 613, is aan den Heer H. Boomgaart, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Rooimeester op dit eiland.

Bij Gouvernements beschikking dd 10 dezer maand No. 614, is de Heer J. A. de Veer, belast met de waarneming der betrekking van Rooimeester op dit eiland.

Bij Koninklijk Besluit dd. 4 September dj. No. 16, is aan den Heer J. W. Heldewier Vignon eervol ontslag verleend als lid van den Raad van Bestuur in de kolonie *Curaçao*.

Bij Koninklijk Besluit dd. 4 September dj. No. 15, is de Heer J. H. R. Beaujon, oud-gezaghebber van St. Martin N. G., thans onbezoldigd lid van het Hof van Justitie in de kolonie *Curaçao*, benoemd tot lid van den Kolonialen Raad in genoemde kolonie.

Bij gouvernements beschikking dd. 14 October dj. No. 621, is:

1°. de Heer Mr. J. K. Hummel benoemd tot advocaat-generaal bij het Hof van Justitie in deze kolonie;

2°. den Heer J. Ferguson, 2e. Commies ten parkette van den Procureur-generaal, eervol ontheven van de waarneming der betrekking van Advocaat-generaal alhier.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Elisa Arion, Barbolina Benito, Carmelita Cotis, J. den Daas, Aprecilia Gomez, Maraya Henriquez. Jesurun & Co., Dolores, G. de Locarme, Nicolas Montanus, G. W. Nemin, Adeelin Opeg, Remigio Pieters, Antonet Rosario, Catarina v. B. de Sevireinz, Pedro Zuiros.

Niet voor verzending vatbaar:

Een briefkaart geadresseerd aan F. Gonzalez te Pto. Cabello, en twee drukwerken respectievelijk geadresseerd aan D. I. Osorio te Panama, en James Corsen te Maracaibo.

Naar wij vernemen, heeft de Heer M. Daal ontslag genomen als Lid van den Kolonialen Raad alhier.

ARUBA.

De regens vallen hier evenmin overvloedig als op Curaçao. Algemeen wordt geklaagd dat de buien te plaatselijk vallen. Vandaar dat sommige velden een mooi gezicht opleveren, terwijl andere waar soms twee-of driemaal geplant werd nog kaal staan. Hier en daar vindt men boomtjes en rankvruchten, maar de meesten hebben nog niets. De mannen beginnen het eiland weer te verlaten en zoeken hun heil te Valencia.

—Een flink besluit heeft de Gezaghebber aldaar genomen. Het Burgerlijk huwelijk werd gesloten in de Oranjestad. Dat leverde voor velen, die ver daarvan verwijderd woonden— en hun aantal is groot— geen geringe moeielijkheden op. Om die uit den weg te ruimen heeft de Gezaghebber goedgevonden, dat het burgerlijk huwelijk voor de buitendistrikten ook kan gesloten worden in de beide katholieke scholen aan den Noord en op St. Cruz. Van deze goedgunstige concessie is reeds aanstonds een ruim gebruik gemaakt. Twaalf paren sloten het burgerlijk huwelijk op S. Cruz en hun kinderen werden gewettigd; terwijl negen paren den ondertrouw deden. Aan den Noord deden zes paren den ondertrouw. Verder werd vastgesteld, dat er iedere maal zes paren in het huwelijk zouden verbonden worden.

Dit is een goed besluit, waarvoor den Gezaghebber van Aruba een woord van lof toekomt.

NEDERLAND.

—'s Konings toestand schijnt weer minder gunstig te zijn. Z. M. toelt zich, volgens het *V. D.*, afgemat en slaperig en de eetlust is in de laatste dagen zeer verminderd.

Het *Hbld*. merkt hierbij op dat het bericht onjuist is, want van goed ingelichte zijde wordt aan het blad het volgende geschreven:

In den toestand van Z. M. den koning is geene verandering gekomen. Z. M. staat nog altijd des morgens te 6 uur op; behandelt geregeld elken morgen de regeeringszaken; ontvangt dagelijks en bij tusschenpoozen de Heeren van zijn gevolg en begeeft zich des avonds omstreeks tien uur ter ruste. De koning beweegt zich sedert zijne laatste ziekte uitsluitend binnen zijne eigen vertrekken, die alle op ééne zelfde verdieping gelegen zijn.

Naar 't schijnt is Z. M. wel wat zwakker ter been geworden, doch dit moet hoofdzakelijk worden toegeschreven aan te weinig beweging.

Zooals gevreesd werd is het parlementair zittingjaar ten einde geloopen zonder dat het Wetsontwerp tot regeling van Lager-Onderwijs werd afgedaan. Terstond echter werd het nieuwe zittingjaar weer geopend en reeds Dinsdag 17 September hield de Tweede Kamer haar eerste vergadering, waarschijnlijk tot het opmaken van de nominatie voor het voorzitterschap.

De beraadslagingen over het onderwijs-ontwerp, die in de vorige zitting der Kamer niet zijn ten einde gebracht, zouden vermoedelijk in de volgende week, te beginnen met Dinsdag 24 dezer, worden voortgezet.

De Kamer zou ze weer opvatten, daar waar zij Vrijdag 13 September hebben opgehouden, bij art. 3 van het ontwerp, waar de examengelden worden geregeld.

—ROTTERDAM. Het voorbeeld te Londen gegeven schijnt hier aanstekelijk te werken. Maandag 16 Sept. had alhier aan de kade een begin van werkstaking plaats. Aan verscheiden booten, die naar Engelands hoofdstad moesten vertrekken weigerden de sjouwerlieden het werk voort te zetten, indien hun loon niet van 20 op 25 cent per uur werd gebracht. Sommige Cargadoors hebben den eisch der werklieden ingewilligd, zoodat de arbeid gedeeltelijk hervat werd.

Donderdagavond hielden de bootwerkers zelf een vergadering. De Socialist Asdonk, uit den Haag, had zich aan het hoofd der beweging gesteld en was van oordeel dat, aangezien niet alle stoombootwerkers hadden toegestemd, men elkander behoorde te helpen tot allen dezelfde rechten verkregen hadden. Wel raadde hij kalmte en orde aan en waarschuwde tegen het misbruik van sterken drank, maar later zeide hij toch ook dat de socialistenpartij helpen zou, al moest het haar leven kosten?

Het einde was, dat een commissie van zeven leden uit de bootwerkers werd samengesteld, om met de socialistenpartij het werk te regelen. Daar de Rotterdamsche afdeeling der socialisten echter geen zin had om de leiding op zich te nemen, zou het bestuur van den bond het doen.

De pers en de politie zou men weren!

Het ging overigens in de Vergadering kalm toe en slechts weinige bootwerkers hadden lust zich op den voorgrond te plaatsen.

BUITENLAND.

Italie.— Z. H. de Paus heeft een adres ontvangen uit Majorca, geteekend door 150,000 inwoners van het eiland, wat bijna de geheele bevolking van het eiland uitmaakt, den H. Vader verzoekende, om dit eiland boven alle andere plaatsen te verkiezen als verblijf, ingeval Z. H. Rome zou verlaten.

— Hoe de Italiaansche revolutionnairen er aan toe zijn, blijkt thans weer, bij de aankomst van het gezantschap uit Abyssinië te Napels. De afgezanten klaagden er te Rome over, dat, niettegenstaande de tusschenkomst der politie, een bende hen begroet had met gefluit en scheldwoorden, die zij niet konden verstaan, en steenworpen, waarvan de beteekenis duidelijk genoeg was. "Wij dachten in een beschaafd land te zijn," zeiden de gezanten, "maar wij hebben ons blijkbaar vergist."

— De bezittingen der Benedictijnen van het beroemde klooster Monte Casino zijn alle door de regeering

---

'e cabainan a keda pára largoe i nan, a bira inquieto," e cochero a agregá pa su disculpa. E student a drentá e wagen k'a sali na sina un careda, koe awanan di riba caya tabata boela suciá hendenan koe tabata pasa.

—"Ta pakiko é macacoe loco ayí mester lagá un wagen bin buskéle?" e muhé rabiá ainda i k'a cohé camina di su cas, a grunjá." Acaso é no por camná coe su pia manera nós hende pober ta haciéle, maské com nos a trahá hinter siman matá nos curpa?"

E student, e sabio futuro, camná un banda di djéle no a respondéle na principio; ma un raticoe despues el di coe un tono net manera tabata duroe p'éle di reconocé verdad: "Conde Gysbert Horst a haja un mal caida siman pasá, di modo koe te ainda el ta cohá."

—"Mahadería!" e muhé a murmurá: "e sjonnan fini chikitoe no por soportá nada! Ta kiko sa hiba nos cas ora nos cocóti di pia ta mordé? Ai, si ta bo caí?" Apesar k'e hoben no por a sofocá den dje mes cierto descontento, toch su sentimiento recto a obliguéle di respondé: "anto bo tambe l'a mandá probablemente un wagen bin buscá mi, si ta cos bo tabatin un. Nan tin mihor bida coe nos. Si ta mi a caí, maské cuanto dolor mi tabata sinti, lo mi tabatin di bai school na pia ó fika sinta na cas. Atá toer lo ké l'a socedé!"

—"A bo keda sinta na cas?" e mama a gritá: "nan ta bisa koe bo ta sina sabi i e muchá aji coe lana di poesji no por pasá bo delanti."

I riba e contestacion aji nan a stop e conversacion i silenciosamente nan a sigui camná bai un banda di otro. Nan camina tabata largoe i aleeuw; bientoe i aguaceroe tabata soeplá i bati den nan cara, i esai no tabata nada á propósito pa suavizá nan mal genio. Porfin nan a jega nan cas koe tabata dje tantoe casitanan, destiná pa hendenan di trabao. Naturalmente su huur no tabata gran cos i su reparticion tabata ofrecé mas comodidad koe e igual sortó di casnan na stad, ma lastima k'é tábata sina leeuw.

Ora nan dos a drentá den, e mama a suspirá i el a keda, ta mirá com su bisti di dia domingoe ta toer suciá coe lodo i su lensoe hinteramente moehá. Grunjando el a trocá su bisti di dia domingoe pa su panja di toer dia i el a habri su bisti moehá na cabez di dos stoel p' é secá. Tabata un fortuna p'éle koe nada otro no presentá, koe por a doenéle motiboe di ta mal contentoe, sinó l'é tabata podiser obligá di bira ainda mas rabiá di lo ke é tabata caba. Bien lihé el a pegá candela den e coesjina chikitoe, agua a coeminsá ta herebé, moelina di koffi tabata soná i komchinan tabata dal un coe otro, di manera koe facilmente bo por a ripará k'e mal genio dje muhé a pasá.

E cos bruin k'el a trahá, k'e agua herebé tabata bien pronto poné riba mesa, ma su olor no por a haci bo soponé k'é tabatin Arabia pa patria. Riba mesa di koffi bo por a observá un cierto cos koe tabata papia altamente na favor di limpieza i di ordén dje muhé. El a habri un tromchi sacá un pida koeki koe un dia pa delanti nan a regaléle na un cas camina el a trahá i el a ponéle na mesa. Apårentemente coe su bista fihá den un boeki, e jioe tabata entretanto pará delanti di un lessenaár koe tabata ocupá di mihor lugá den dje kamber, i como é tabata un bonito meubel també, e tabata hací honor n'è hoben student. Sin embargo koe su wowonan no tabata kita fó di den dje boeki toch su imaginación tabata ocupá hinteramente coe otro obhetoe: su frenta tabata nublá i su cabez cargá di cordamentoe tabata reposá coe toer su pesoe riba su dos mannan.

—"Frans, toer cos ta clá!" e mama di coe un tono fadá k'a bira costumbre cerca dj'éle: lagá bo boekinan socegá un poco i bin bébe un koppi di koffi cajente! Ademas dj'esai bo ta cologá cabez awé, net manera un cos maloe a pasa bo."

Frans a drai i el camná bin sintá na mesa. Su mama a poné un komchi jen di koffi i e koeki su delanti.

—"Comé i bebé, "é di, "pa bo haja forza di conta mi ta kiko a socedé bo na school. Jioenan di hende pober tin di goeli algun bé hopi cos. A pasá bo algo coe bo mesternan?"

—"Nó, nada no a pasá mi coe nan, "Frans a respondé, ma toch el a keda ta mira asina tristoe den su komchi di koffi, net manera nan a cometé un grandi inhusticia coe n'éle, inhusticia koe l'é no a deseá di declara hamás. Ma e bista penetrante dje mama a ripará esai perfectamente bon. Bo por a observá claramente k'e situación tabata molestiéle, pa motiboe k'el a keda para coe su mannan na Zij delanti di su jioe, como si fuera el tabata spera mas esplicación: ma ya k'e student no kier a papia nada, e mama di puroe rabia a desahogá su pecho, bisando:

E ta sigui.

---

geroofd geworden. In plaats daarvan gaf zij den monniken slechts een klein pensioen en liet hun een stuk boschgrond, alleen echter tot vruchtgebruik. Evenals overal in Italië waren ook te Monte Casino vele armen, die voornamelijk van de aalmoezen des kloosters leefden. De aalmoezen hielden natuurlijk op, nu de monniken zelven niet meer hadden. Volgens echt Italiaansche zeden hebben de bedelaars nu wraak genomen, door het stuk boschgrond in brand te steken ?

— De Italiaansche minister Crispi had er ll. Zaterdag kwaad kunnen afkomen. Terwijl hij namelijk met zijn dochter een rijtoertje maakte door de stad Napels, wierp een persoon twee steenen in het rijtuig. Een daarvan kwetste den minister aan de kin, maar overigens kwam hij er heelhuids af en keerde kalm naar huis terug, waar een groote toeloop was van belangstellenden, die kwamen hooren, hoe hij het maakte. Hoewel volstrekt niet gevaarlijk, bleek de wond toch ernstiger dan men aanvankelijk meende. Volgens het laatste nieuws moet echter de toestand van den gewonde beter zijn.

De aanvaller werd op staanden voet gevangen genomen, doch wat hem tot zijn vijandige handeling gedreven heeft, is nog niet bekend. Hij heet Caporali, is even twintig jaar en uit Puglia afkomstig. Hij beweert, naar sommigen zeggen, den heer Crispi nooit te hebben gekend en alleen, omdat hij honger leed in zijn aanslag een middel te hebben gezocht om in de gevangenis te komen. Later evenwel zou hij dit hebben herroepen. Anderen verhalen, dat hij vroeger bediende bij Crispi geweest is. Ofschoon hij verzekerde, dat hij geen medeplichtigen had, zijn toch zes personen, met wie hij omging, in hechtenis genomen.

Volgens de *Riforma* Crispi's orgaan, kan de aanslag niet als een op zich zelf staand feit beschouwd worden.

Onmiddelijk na het vernemen van den aanslag heeft Bismarck zijn Italiaanschen confrater een telegram gezonden om hem met den gelukkigen afloop geluk te wenschen en hem den wensch te kennen te geven, dat hij spoedig moge herstellen. Crispi heeft zich gehaast, per telegraaf daarop te antwoorden dat hij zal voortgaan met zijn leven te wijden aan den koning, het land en den Europeeschen vrede.

—Ondanks die edelaardige gevoelens heeft de minister in den laatsten tijd met geduchte oppositie te kampen. De Kamer weigert hem namelijk de benoodigde credieten voor de krijgstoerustingen, die hij noodig acht om Italië niet al te zeer te laten afsteken bij zijn bondgenooten van het Drievoudig Verbond. In de jongste zitting van den ministerraad heeft Crispi uiteengezet, dat de tegenwoordige toestand niet kan voortduren en het land behoefte heeft aan middelen voor de wapeningen.

Er is dan ook sprake van, dat hij de weerspannige Kamer zal ontbinden. De koning moet daarin reeds bewilligd hebben. 't Is echter de vraag of een nieuwe Kamer Crispi de gewenschte meerderheid zal opleveren, om hem aan de verlangde gelden voor zijn geliefkoosde krijgstoerustingen te helpen. Al is hij zelf nog zoo doordrongen van de noodzakelijkheid om Italië ten gerieve van zijn Duitschen bondgenoot, op Duitsche wijze, van top tot teen in het harnas te steken, de vertegenwoordigers des volks denken er anders over en geven den brui van een liefhebberij, die den Italianen al te duur komt te staan.

Engeland.— De werkstaking te Londen schijnt nu toch werkelijk geëindigd te zijn. In den nacht van Vrijdag op Zaterdag 14 September werd een vergadering gehouden, waarin de uitlanders besloten, ten einde aan de werkstaking een einde te maken, zich met tien shilling loon voor twaalf uren arbeids te vergenoegen, terwijl de overige punten aan scheidsrechters zouden onderworpen worden. Burns geloofde dat de dokbestuurders die voorwaarden zouden aannemen, waarmee dan de crisis in eens was opgelost. Het schijnt dat de leider hierin goed gezien heeft, want in een Zaterdag gehouden vergadering van eigenaars van lichterschepen werd het vermelde besluit der werklieden goedgekeurd. De arbeid zou dus Maandag, 16 Sept., weer hervat zijn geworden.

Zondag kwamen nog een 50.000 arbeiders uit de dokken en van elders in Hydepark bijeen. Burns wenschte hun geluk met het einde der werkstaking, waarvan volgens hem een der gelukkigste uitkomsten hierin gelegen was, dat zij het publiek had doen zien, hoe er een grens is aan de lijdzaamheid der arbeiders. Hij dankte met warmte den lord-mayor en kardinaal Manning voor hun krachtdadige pogingen tot het verkrijgen van een schikking.

De oplossing der crisis wekt algemeen groote bevrediging ; doch het is de vraag in hoever de werkstakers in de dokken weer werk zullen vinden, daar vele plaatsen door buitenstaandsche daglooners bezet zijn. Dit zal ongetwijfeld een minder gelukkig gevolg van de werstaking wezen.

De laatste berichten melden weer, dat de stakers zich nog niet bij de voorwaarden hebben neergelegd.

Duitschland.—Keizer Wilhelm reist immer voort. Binnenkort moet hij zich naar Athene begeven, om het huwelijk zijner zuster bij te wonen, en zou op de reis daarheen tevens Napels aandoen, ten einde koning Humbert aldaar nog eens te begroeten. Te gelijk zou daar dan ook de keizer van Oostenrijk komen, die altijd nog een bezoek aan koning Humbert schuldig is, maar tot dusver niet te bewegen is geweest, hem dit te Rome te brengen. De aanwezigheid van den Duitschen keizer zou hem alzoo gelegenheid geven, zijn Italiaanschen bondgenoot een beleefdheid te bewijzen, zonder den onverwelldiger van Rome in de Heilige Stad te gaan huldigen. Dit althans is de meening, in sommige bladen geopperd, maar of zij het bij het rechte eind hebben, zal de toekomst moeten leeren.

Misschien ook gaat de Duitsche keizer bij die gelegenheid zijn opwachting maken bij den Grooten Heer te Constatinopel, en doet hij dit al niet in persoon, dan toch zou 's keizers broeder, prins Hendrik, een officieel bezoek aan den sultan brengen, welke beleefdheid ongetwijfeld van politieke beteekenis zou zijn.

— Binnenkort zullen, volgens den berichtgever der *N. R. Ct.*, van de zijde der Duitsche regeering geïnspireerde openbaarmakingen verschijnen over den Duitsch-Russischen toloorlog gedurende de laatste jaren, waaruit zou blijken, dat de Duitsche staatkunde met het oog op de Russische maatregelen zou besloten hebben, den oorlog op financieel en staathuishoudkundig gebied tegen Rusland op het scherpst voort te zetten.

Met Rusland schijnt de verhouding dus nog niet bijzonder hartelijk te zijn, en onder die omstandigheden wordt het bezoek van den czaar aan Berlijn niet waarschijnlijker. De telegrammen in de laatste dagen ontvangen, gewagen echter van 's Czaren vertrek naar Berlijn.

Frankrijk.—Door den minister Thévenet was aan de bisschoppen gelast, hun geestelijken te verplichten tot lijdelijke onzijdigheid bij de verkiezingen, terwijl te gelijk aan alle prefecten en maires en zelfs aan onderwijzers bevolen werd niet lijdelijk te blijven. De bisschoppen en vooral Mgr. Tregaro, bisschop van Seéz hebben den minister van antwoord gediend. Door het liberale fransche tijdschrift de *Revue des deux Mondes* wordt Thévenet hierom aldus onder handen genomen:

De grootzegelbewaarder, de heer Thévenet, heeft aan de bisschoppen een schrijven gezonden, dat zeker tot de meest buitengewone verkiezingsdocumenten mag gerekend worden. De minister van Eeredienst vat de zaak niet licht op. Hij schrijft aan de geestelijkheid de strengste neutraliteit voor en verbiedt haar elke uiting van een politieke voorliefde, al zou die ook samenhangen met het belang van het godsdienst; hij gaat zelfs zóó ver, de priesters die min meer of verdacht zijn van een systematische vijandigheid tegen de Republiek, te dreigen met "schrapping van de lijst der door den Staat bezoldige geestelijkheid." De minister van Eeredienst heeft zich doodeenvoudig bloot gesteld aan een antwoord als dat van den Bisschop van Seéz, mgr. Tregaro, die hem de vraag stelde, of de priesters voortaan in Frankrijk met "heloten en pariaas" gelijk stonden.

Wat heeft dit schrijven inderdaad te beteekenen ? Ongetwijfeld is het waar, dat 't voor de geestelijkheid het wijste is, vreemd te blijven aan den politieken strijd, en als men billijk wil zijn, moet men hier aanstonds bijvoegen, dat onder de herderlijke brieven der bisschoppen van den jongsten tijd geen enkele voorkomt, waarin de Republiek ook eenigszins word aangevallen: doch deze omzichtigheid, aan welke de geestelijkheid gebonden is, berooft klaarblijkelijk den priester niet van het recht, een eigen oordeel uit te spreken of een raad te geven in het belang van den godsdienst welks bedienaar hij is. Of zou de priester dáárom tot stilzwijgen en tot een strenge onthouding ten opzichte der politiek veroordeeld zijn, omdat hij door den Staat wordt bezoldigd ? Maar de onderwijzers worden ook door den Staat bezoldigd, en de minister van Onderwijs maakt het hun tot plicht, zich zonder te bedenken in het heetst van den strijd te begeven. Of wel: mogen de geestelijken van hun burgerrecht geen gebruik maken ter wille van de bevoorrechte stelling, die zij in den Staat innemen ? Maar de laatste voorrechten, die zij nog bezaten, zijn hun ontnomen. Zij zijn als iedereen onderworpen aan den militairen dienstplicht : in alles aan de algemeene wet onderworpen, hebben zij ook gelijke rechten als de overige Franschen. Doch zou misschien de grootzegelbewaarder, de heer Thévenet, zich op het Concordaat beroepen bij de bedreiging, om aan de verdachte geestelijken de Staatstoelage te onderhouden ? Men kan dat doen, zeer zeker, en men heeft het ook wel gedaan, maar dit neemt niet weg, dat het intrekken der bezoldiging een willekeurige en onwettige handeling blijft. En op die manier wil de grootzegelbewaarder Thévenet, in het belang der Republiek, arbeiden aan het tot stand komen van den godsdienstvrede !

Toen de minister van Buitenlandsche Zaken, Spuller, onlangs in zijn verkiezings-program gewag maakte van een verdraagzame, in waarheid liberale Republiek, welk model had hij toen op het oog, en welke Republiek bedoelde hij ? Die van de heer Thévenet, welke circulaires als de hier besprokene richt aan de bisschoppen in het belang van den godsdienstvrede ? Die van den minister Constans, welke alle ambtenaren tot verkiezingsagenten aanstelt voor de officieele candidaturen ? Bedoelt hij een Republiek, welke als de tegenwoordige reeds te voren haar tegenstanders bedreigt met een systematische ongeldigverklaring der verkiezingen, die niet naar haar zin zijn. Deze jongste uitbarsting van partijwoede is eenvoudig de vervulling der voorwaarde, waarop het nieuwe bondgenootschap tusschen opportunisten en radicalen voor den verkiezingstrijd is gesloten. En als zij beiden slaagden, wanneer zij zelfs te zamen de meerderheid verkregen, wat zou er dan verder gebeuren ? Vóór de verkiezingen min of meer eensgezind als zij zijn, zouden zij onvermijdelijk terstond daarna als twistende broeders tegen over elkander staan, de Republiek, welke zij, zooals zij beweren, willen redden, zou er niet beter bij varen—en het land evenmin. Welke waarborgen toch zou aan het Land de overwinning aanbieden dier zoogenaamde "republikeinsche concentratie", welke niet anders is dan een soort onsamenhangende coalitie ?

—

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris.—Oct. 11. Courant *La Liberté* ta bisa koe representantenan di República di Argentina, Chili, Bolivia, Colombia i Honduras a reuni na Barcelona, koe obheto di studiá un manera di contrariá é idea di proteccionismo koe Estados Unidos kier ehercé riba Unión Hispano Americana.

Segun deseonan koe President Carnot a manifestá, ministerio lo no toema su demisión ora Cámara bolbe reuní.

Czar i Czarina a bai Alemania. Rouvier a declará koe en virtud di perhuicionan, koe Union Aduanera lo causá, ta necesario di rebahá derechonan riba productonan colonial. Tirard ta di opinión koe masjá poco articulonan frances lo tin di temé Union aduanera Americana.

New York.— Delegadonan di Repúblicanan americana a sali bai recorré tera. Gobierno a doena órden di trata nan coe grandi consideración.

Vapor *Carmador* k'a sali fó di Baltimore pa Rio-Janeiro a perde den un tempestad; 19 hende a hoga.

Tan pronto k'e dificultadnan pendiente den Costa Rica i Nicaragua ta reglá, anto trabao di Canal lo coeminsa unbé.

Mexico.— Un orkaan violento a rasa isla Carmen (estado Campêche): 27 barcoe a perde i 25 cas ta destrui. Hinter costa di Campêche te na Contza-coulcos a sufri igualmente.

Madrid.— Courantnan ta ocupá nan dje Unión Hispano Americana i nan ta bisa k'e projecto aji lo ta masjá perhudicial pa interesnan Spanjó na Repúblicanan Hispano Americano.

Paris, Oct. 12.—Courant *London Daily Chronicle* ta bisa koe Arzobispo di Reims a yega Roma i k'el a trece un carta di President Carnot pa Papa pa gradici Su Santidad p'e neutralidad observá duranti ultima eleccionnan: den dje carta President ta priminti tambe koe, en recompensa dj'esai, l'é sigui un politica moderada i amistosa coe Iglesia.

Colonia francesa di Montreal a invitá General Boulanger di bin biba na Canada, ma e General a resolvé di fiha su residencia na San Hiltier, na oenda l'é coempra un villa i l'é scirbi un boeki riba ciencianan militar europea.

Berlin.— Na yegada di Czar na Kiel, escuadranan aleman i ingles a saludá e Jacht imperial. Czar a ricibi e felicitacionnan di generalnan, admiralnan i di Conde Gouvoloff, i el a sigui pa Berlin na compania di un fuerte escolta.

San Petersburgo.—Courantnan oficial ta bisa koe visita di Czar na Berlin lo no tin ningun influho riba situacion politica i koe Alemania lo no saca ningun ventaha fo di encuentro dje emperadornan.

Paris Oct. 13.—Ultimo aguaceronan a causa mucho danjo: tabatin inundacion calamitosa na departamento di Jura. Agua a lastra toer puente bai. Soldanan ta hibando socorro pa salba hende i propiedadnan.

Gobierno frances ta manda un comision Panamá, encargá di examiná estado di trabao, afin di continuéle.

E comision nombrá pa doena informe riba atrocidadnan cometé contra cristiannan na Macedonia, a declará Moussa Bey culpable di crueldad i di complicidad.

Ex-rei Milan a yega ki huntoe coe duque Jorge, su segundo jioe.

N'e comementoe doena na honor di Czar, Emperador Wilhelm a haci un brindis na aleman: el a manifestá e deseo k e amistad real, koe ta uni e dos dinastianan reinante, lo keda firme. Czar a contestéle na frances gradiciendo é pa su sentimientonan amistoso i dirigiendo é na Bismarck, el a bebe na su salud. Emperatriz, viuda di Federico a asisti n'e comementoe.

Madrid.—Cámaranan ta convocá pa dia 19 di Oct. E crucero spanjó *Castilla* a bai Tanger p'é presencia

ejecución dje autornan di cohementoe di *Theresa*.

Londen.—E navío ingles *Anson* a pega na Kiel; su fondo ta gogorá.

Paris, Oct. 14.—Milan, ex-rei di Servia, a haci President Carnot un visita: President a devolvéle su visita.

Partido conservador ta declara koe maské é no ta reconocé república como e forma definitivo di gobierno pa Francia, toch su programa lo ta pa sostené e partido moderado, afin di obtené un gobierno fuerte i duradero pa Francia i koe l'é contribui pa haci toer clase di reforma, koe no ta na oposición coe principionan monárquico. Exhibicion lo cera dia 6 di Nov.

Spuller a inagurá estatua di Gambetta ayera na Epinal. E estatua ayi ta erigi na memoria dje viaha koe Gambetta a haci fó di Paris den un globo duranti sitio.

Berlin. — Czar a bai i l'é bai visitá gran duque di Mecklenburgo na Ludwiglust.

Londen.—Verney, partidario di Gladstone, ta elihi pa miembro di Cámara di Comunes pa distrito di Buckingham.

E barcoe *Anson* k'a pega na Kiel a los i é ta bai Portsmouth bai drecha.

Roma.—Rei Humberto a manda 45,000 franc pa socorré e victimanan dje ultima tempestad na Sardinia.

Madrid.—Embahador di Marueco a yega San Sebastian.

Barcelona. — Un apotheek a kima hinteramente i pérdidanan ta evaluá pa 5 miljon franc.

New-York.—Freycinet, ministro di guerra a presidi ayera un tenida di conseho di guerra, afin di deliberá riba e proyecto pa aumenta ehército na fronteranan di Oost. Nan a resolvé di redoblá sexto curpa di ehercitoe i k'esai nan por hiba, ora ta necesario, 100,000 homber na frontera den poco tempoe. Nan a toema resolucion di extendé tambe medionan di trasporte coe ferrocarril di Oost.

Ta positivo koe Italia lo aceptá protectorado di Abisinia.

Berlin. — Entrevista di Emp: Wilhelm i Czar a doena bon resultado. Segun nan ta bisa paz ta sigurá bao di base koe Rusia lo toema Bulgaria, i Servia lo keda pa Austria.

Prensa aleman, discutiendo nombramiento di Jules Ferry pa embahador frances na Berlin, ta bisa k'e por ta conta coe un bon recepcion aya, visto koe Alemania ta reconocé su méritonan.

Gazette di Frankfort ta bisa k'é ta único homber político di partido republicano frances.

Roma. — Emperador i emperatriz aleman a yega Monza i lo nan keda ayi dos dia.

Londen.—Un despacho di Samoa ta anuncia koe Matafa ta elihi, ma koe nan ta keré koe Alemania lo nenga di reconocéle.

New-York.— Segun noticia di Haiti, General Hypolite ta unanimamente elihi President pa 7 anja. Su gabinete ta componé di Monpoint ministro di Justicia, Pelissier - di Hacienda, St. Martin Dupuy di Rei: interior, Alexis Nord di Rel: exterior.

Madrid.— Embahador di Marrueco tabata ricibí coe grandi pompa. Tabatin ayera un revista militar na su honor. Dificultadnan den e dos teranan ta reglá.

Roma. — Oct. 14. Crispi a haci un discurso importante na Palermo, moestrando e necesidad koe tin di combatí toer lo ke ta trata di miná institución politica di Italia. Roma a existí sin poder temporal i l' é sigui existí sin e poder ayí.

Papa tin toer libertad religiosa posible; sinembargo ta mas facil di combatí anarquisma koe clericalismo.

Na conclusión e orador a suplicá na toer e representantenan di ideanan di Mazzini i di Garibaldi di alehanan di esnan koe ta cometé desorden.

Paris. — Spuller a recibí embahador italiano, koe, papiando riba razonamiento di Crispi, a doena Spuller siguranza koe Italia ta cultorá di más pacífico sentimiento pa Francia.

Berlin. — Czar i principe heredero a bai Dantzig pa nan contra coe Czarina. Nan ta bisa koe Czar ta masjá satisfecho di su recepción na Berlin.

Lisboa. — Rei di Portugal a recibi ultimo Santo Sacramentonan.

Copenhaga. — Rei i reina di Dinamarca a bai Aténas.

Salvador. — E congreso di América-Central a reuni ayera na Libertad (Salvador), afin di deliberá riba federación dje 5 estadonan di Centro-América.

Paris. — Oct: 17 E sergeant frances Nogués ta condená na prisón perpetua pasobra el a ofrecé i entregá Conde Moltke un patronchi *Lebel*.

Courant *Le Temps* ta duda di validez dje tratado entre Italia i Abisinia.

Roma. — Emperador i emperatriz aleman a sali fó di Monza pa Nápoles.

San Petersburgo. — Czar ta na Dantzig ta spera Czarina koe ta na Kiel ainda, guardando mal tempoe pasá.

Un courant oficioso di San Petersburgo ta bisa, koe si ta cos Alemania ta deseá paz, é mester haci Austria stop su intriganan na Bulgaria.

Londen. — Barón Pitzgerald a moeri.

Washington. — Conferencia marítima a reuni i el a elihi Franklin pa su President.

Delegadonan di diferente estado di Amérika di Noord i di Zuid k 'a bai n' e congreso aduanero, ta actualmente na Albany i nan tabata recibí esplendidamente pa Gobernador di Estado di New-York.

Courant *Herald* ta publicá comunicacionnan koe su reporters a haya na nan entrevista coe Bolet Peraza delegado di Venezuela, i coe delegadonan di Uraguay, Perú i Salvador: nan toer ta condená comportación di prensa europea contra e congreso aduanero americano.

Buenos-Ayres. — Gobierno a doená di conocé, koe bien pronto lo nan coeminsá poné ferrocarril di Buenos-Ayres pa Valparaiso i koe l' é mester ta clá na fin di 1891.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO EN MARACAIBO.

1889.	Philadelphia		Caracas.		Valencia.		Philadelphia		Caracas.		Valencia.	
Vertrekt van NEW YORK....	Aug.	31	Sept.	12	Sept.	21	Oct.	5	Oct.	17	Oct.	26
Komt aan te CURAÇAO	Sept.	7	„	18	„	28	„	12	„	23	Nov.	2
Vertrekt van „	„	9	„	19	„	30	„	14	„	24	„	4
Komt aan te PTO. CABELLO	„	10	„	20	Oct.	1	„	15	„	25	„	5
Vertrekt van „	„	10	„	20	„	1	„	15	„	25	„	5
Komt aan te LA GUAYRA..	„	11	„	21	„	2	„	16	„	26	„	6
Vertrekt van „ ..	„	16	„	26	„	7	„	21	„	31	„	11
Komt aan te PTO. CABELLO	„	17	Aug.	27	„	8	„	22	Nov.	1	„	12
Vertrekt van „	„	17	„	27	„	8	„	22	„	1	„	12
Komt aan te CURAÇAO	„	18	„	28	„	9	„	23	„	2	„	13
Vertrekt van „	„	19	„	30	„	10	„	24	„	4	„	14
en doet La Guayra aan om passagiers en mails in te nemen en aan wal te zetten.	„	20	Oct.	1	„	11	„	25	„	5	„	15
Komt aan te NEW-YORK..		27	„	7	„	18	Nov.	1	„	11	„	22

Stoomschip Maracaibo.

: Vertrekt van CURAÇAO..	Sept.	10	Sept.	20	Oct.	1	Oct.	14	Oct.	25	Nov.	5
Komt aan te MARACAIBO....		11		21		2		15		26		6
: Vertrekt van „ ..		17		27		8		22	Nov.	1		12
Komt aan te CURAÇAO......		18		28		9		23		2		13

: Kan van Curaçao en Maracaibo een dag vroeger vertrekken.

De Stoomschepen *Caracas*, *Valencia* en *Philadelphia* zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia,
Agenten op Curaçao.

PORTEN VAN

	Brieven, p. 15 gr.	Briefkaarten, enk. en dub.		Drukwerken enz. per 50 gr.	
Per *mail* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0,15.	f 0,075	f 0,15	f 0,03	(met toepassing van een minimum van 15 cent. wat de documenten en van 5 ct. wat de monsters betreft.)
Per *zeepost* naar *Nederland, Suriname, Bovenw. Eilanden (St. Martin, St. Eustatius en Saba.)*	f 0.10	f 0,05	f 0,10	f 0,02	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 10 ct. en wat de monsters aangaat v. 5 ct.).
Verzending naar *Venezuela, Columbia* en eenige bij P. B. 1889 N°. 19 opgenoemde *Antillen.*	f 0,125	f 0,05	f 0,10	f 0,025	(met toepassing van een minimum wat de documenten betreft van 12½ ct. en wat de monsters aangaat v. 5ct.)
Verzending naar alle overige landen der Postvereeniging	f 0,25	f 0,075	f 0,15	f 0,05	(met toepassing van een minimum van 15 ct. wat de documenten een van 7½ ct. wat de monsters aangaat.)

Voor de enkele landen, die *niet* tot de algemeene postvereeniging behooren, zijn toepaselijk de porten, die bij Kon. besluit van 17 Januari 1879 N°. 31 (P. B. N°. 4) zijn vastgesteld.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS. Curaçao